

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: זאב	שם משפחה: פורטנוי
--------------	-------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם נעורים:	בלועזית Portnoj	שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: פורטנוי
תאריך לידה: 10.12.1932	מין: נ / ז	שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: ולדימרז זאב
ארץ לידה: אוקראינה	בלועזית Tuchin	מקום לידה (ישוב, מחוז): טוצ'ין
שם פרטי ושם נעורים של האם: בטיה		שם פרטי של האב: פינחס
שם נעורים של האישה:	שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	
ארץ המגורים: אוקראינה	בלועזית Tuchin	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה : טוצ'ין
חבר בארגון או בתנועה:	מקצוע לפני המלחמה:	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): טוצ'ין באוקראינה		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
תאריך השחרור: 1945	מקום השחרור:	
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? נובוגרד		האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?
שם האנייה (אם עלה בדרך הים): אונטרייה	שנת עליה: 1957	מקומות/מחנות בדרך לארץ: פולין

נא ספרי/י על קורותיך לפני ובזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקואציה למרכז ברית המועצות):

נולדתי בטוּצ'ין במחוז רובנו שבאוקראינה בשנת 1932, להוריי פינחס ובסיה. גרתי עם הוריי, אחיותיי גייטל, מניה ואטל וסבתי איטה. אבי היה חי"ט עצמאי ופירנס את משפחתנו בכבוד. הייתי בן תשע כשהגרמנים נכנסו בשנת 1941. אבי מצא לי עבודה כרועה בקר בכפר הסמוך לטוּצ'ין, אצל אוקראיני, תמורת מכונת תפירה ורהיטים. משפחתי נכלאה בגטו טוּצ'ין בשנת 1942. עם פרץ מרד גטו טוּצ'ין ושריפת בתי הכנסת, ראיתי מרחוק את העיירה עולה באש. סבתי ושתיים מאחיותיי נהרגו במרד. אבי נפצע בפריצת הגדר, ויחד עם אמי ואחותי הגדולה הצליח לברוח מהגטו הבוער לכפר ווסכודבי – אך שם הם נתפסו ונרצחו. אני התרחקתי מעיירת הולדתי ונדדתי בין משקים וביערות, בזהות בדויה של ילד אוקראיני. אחרי מאמצים רבים הצלחתי למצוא את אחיה של אמי, בשנת 1945. נשארתי לגור איתו עד שנת 1952, ואז עברתי לגור וללמוד בלנינגרד.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

עליתי ארצה דרך פולין בשנת 1957. נשאתי לאישה את שולמית ונולדו לנו שתי בנות, בתיה וטובה (על שם אמי ואחותי הגדולה). כיום יש לנו חמישה נכדים (ארבעה בנים ובת) – יניב-פנחס, ישי, נדב, עידו וצוף.

בלדה – בצל החיים
מאת: ולדימיר זאב פורטנוי

עודני הייתי נער קטן
כאשר החיה הנאצית
השתלטה על חיי
הפרידה אותי לנצח מהורי.

כאשר הגרמני הנאצי בא
הפיל עלי מורא
את החיים ממני גזל
ונותרתי בייסורי ומכאובי.

הוי עולם! תחוסו על חיי!
לבור קבר הורי יובילוני
האם זעקותיי שמעוני
ואותי יתום בודד עזבוני.

מאז התגלגלתי על פני תבל,
ערום ורעב, בחורף ובקור.
לאן אלך והיכן אעמיד רגליי,
ללא קורת גג מעל ראשי.

אבוי! חיי היו לי לזרא,
אבוי! חיי ניתנו לי לעינויים,
ללא אב, ללא אם, כולם הומתו ללא רחמים,
נותרתי בדווי ובבדידות כל החיים".

הרצליה. ספטמבר 2009
עריכה: אלינה נאור